

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 91/13
Λουξεμβούργο, 11 Ιουλίου 2013

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-262/12
Vent De Colère κ.λπ.

**Κατά τον γενικό εισαγγελέα N. Jääskinen, ο γαλλικός μηχανισμός
χρηματοδότησης της υποχρέωσης αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που
παράγεται από ανεμογεννήτριες εμπίπτει στην έννοια «παρέμβαση του κράτους ή
με κρατικούς πόρους»**

*Ειδικότερα, η επιβάρυνση που αποσκοπεί στη χρηματοδότηση της υποχρέωσης αγοράς της
ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από αιολική ενέργεια σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής
εφαρμόζεται σε όλους τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία*

Κατά το δίκαιο της Ένωσης, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, ένα μέτρο χαρακτηρίζεται ως «κρατική ενίσχυση» αν πληρούνται τέσσερις σωρευτικές προϋποθέσεις: -πρέπει να πρόκειται για παρέμβαση του κράτους ή με κρατικούς πόρους· - η παρέμβαση αυτή πρέπει να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών· - πρέπει να χορηγεί πλεονέκτημα στον δικαιούχο και, τέλος, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

Όσον αφορά ειδικότερα την έννοια «παρέμβαση του κράτους ή με κρατικούς πόρους», δηλαδή το μόνο κριτήριο του οποίου την ερμηνεία έχει ζητήσει το Conseil d'État (Γαλλία) στην παρούσα υπόθεση, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι για να μπορεί ένα πλεονέκτημα να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση πρέπει, αφενός, να έχει χορηγηθεί άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους, και, αφετέρου, να μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος. Επιπλέον, δεδομένου ότι το περιεχόμενο του προδικαστικού ερωτήματος είναι περιορισμένο, ο οριστικός χαρακτηρισμός του μέτρου ως «κρατικής ενίσχυσης» είναι καθήκον του εθνικού δικαστηρίου.

Εν προκειμένω, η γαλλική νομοθεσία ορίζει ότι όσοι παράγουν, εντός της εθνικής επικράτειας, ηλεκτρική ενέργεια προερχόμενη από αιολική ενέργεια μπορούν να ζητήσουν την εφαρμογή της ρυθμίσεως για την υποχρεωτική αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγουν. Υποκείμενοι στην υποχρέωση αγοράς είναι οι διανομείς που εκμεταλλεύονται το δίκτυο με το οποίο είναι συνδεδεμένη η εγκατάσταση παραγωγής –δηλαδή η Électricité de France (EDF) και οι μη εθνικοποιημένοι διανομείς– οι οποίοι οφείλουν να αγοράζουν **την προαναφερθείσα ηλεκτρική ενέργεια σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής**. Ως εκ τούτου, ο τρόπος χρηματοδότησης αυτός συνεπάγεται επιπλέον κόστος για τους διανομείς ηλεκτρικής ενέργειας.

Πριν από το σύστημα αυτό, το επιπλέον κόστος που προέκυπτε από την υποχρέωση αγοράς αντισταθμιζόταν μέσω του λογαριασμού δημόσιας υπηρεσίας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, τον οποίο διαχειριζόταν το Caisse des dépôts et des consignations (Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, CDC) και ο οποίος τροφοδοτούνταν από εισφορές που όφειλαν οι μνημονευόμενοι στη σχετική νομοθεσία παραγωγοί, προμηθευτές και διανομείς. Μετά την τροποποίηση της νομοθεσίας αυτής, προβλέπεται πλέον ότι **το επιπλέον κόστος που απορρέει από την υποχρέωση αγοράς αντισταθμίζεται πλήρως μέσω εισφορών που οφείλουν οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας** οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι εντός της εθνικής επικράτειας.

Η ένωση «Vent de Colère – Fédération nationale» και άλλοι έντεκα αιτούντες προσέφυγαν στο Conseil d'État, υποστηρίζοντας ότι ο προβλεπόμενος από τη γαλλική νομοθεσία μηχανισμός χρηματοδότησης συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης. Ως εκ τούτου, ζητούν από το εθνικό δικαστήριο να ακυρώσει τις υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν το 2008 σχετικά με τον καθορισμό των όρων αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από αιολική ενέργεια.

Στις σημερινές του προτάσεις, ο γενικός εισαγγελέας N. Jääskinen προτείνει στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι ο μηχανισμός χρηματοδότησεως που προβλέπει η τροποποιημένη γαλλική νομοθεσία εμπίπτει στην έννοια «παρέμβαση του κράτους ή με κρατικούς πόρους».

Όσον αφορά την εξέταση της προϋποθέσεως σχετικά με τη **δυνατότητα καταλογισμού του μέτρου στο κράτος**, δεδομένου ότι η εισφορά που εισπράττεται από τους τελικούς καταναλωτές έχει θεσπιστεί με νόμο, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η θέσπιση της αμφισβητούμενης εισφοράς είναι προϊόν ενέργειας καταλογιστέας στο γαλλικό κράτος.

Στη συνέχεια, όσον αφορά την **προϋπόθεση σχετικά με την κρατική προέλευση των πόρων**, ο γενικός εισαγγελέας υπενθυμίζει ότι η έννοια της κρατικής ενισχύσεως καλύπτει όλα τα χρηματικά μέσα που δύναται το κράτος πράγματι να χρησιμοποιεί για να στηρίζει επιχειρήσεις. Το γεγονός ότι τα μέσα αυτά βρίσκονται διαρκώς υπό δημόσιο έλεγχο, και επομένως στη διάθεση των εθνικών αρχών, επαρκεί προκειμένου αυτά να χαρακτηριστούν ως κρατικοί πόροι.

Όσον αφορά τον έλεγχο που ασκεί το κράτος, ο γενικός εισαγγελέας διαπιστώνει, πρώτον, ότι διάφορα όργανα που εμπίπτουν στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου διαδραματίζουν ορισμένο ρόλο σε σχέση με τον μηχανισμό που προβλέπει η γαλλική νομοθεσία. Πράγματι, το ύψος της εισφοράς την οποία υποχρεούται να καταβάλλει κάθε τελικός καταναλωτής ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία καθορίζεται ετησίως με υπουργική απόφαση. Επιπλέον, μολονότι η επίμαχη νομοθεσία δεν διασφαλίζει στην πραγματικότητα την ακριβή αντιστοιχία μεταξύ του επιπλέον κόστους που φέρουν οι διανομείς και του ποσού της εισφοράς που τους καταβάλλεται, ο σχετικός νόμος καθιερώνει την αρχή της πλήρους καλύψεως της υποχρεώσεως αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από αιολική ενέργεια, πράγμα το οποίο αποδεικνύει, κατά τον γενικό εισαγγελέα, ότι το κράτος εγγυάται τον μηχανισμό στο σύνολό του. Επιπροσθέτως, ο νόμος προβλέπει μηχανισμούς διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση μη καταβολής της εισφοράς.

Πάντως, κατά πάγια νομολογία, κεφάλαια τα οποία τροφοδοτούνται μέσω υποχρεωτικών εισφορών επιβαλλόμενων από την εθνική νομοθεσία και των οποίων η διαχείριση και η κατανομή διέπεται από τη νομοθεσία αυτή θεωρούνται κρατικοί πόροι, ακόμη και αν υπεύθυνοι για τη διαχείρισή τους είναι φορείς που διακρίνονται από τις δημόσιες αρχές.

Ο γενικός εισαγγελέας υπογραμμίζει, δεύτερον, ότι οι πόροι που συγκεντρώνονται χάρη στις επιβαρύνσεις που έχουν επιβληθεί στο σύνολο των καταναλωτών διέρχονται από τον οργανισμό δημοσίου δικαίου στον οποίο το κράτος έχει αναθέσει τη σχετική αποστολή, ήτοι από το CDC.

Τέλος, όσον αφορά τη φύση των πόρων, ο γενικός εισαγγελέας διαπιστώνει ότι η επιβάρυνση που αποσκοπεί στη χρηματοδότηση της υποχρεώσεως αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας προερχόμενης από αιολική ενέργεια σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής εφαρμόζεται σε όλους τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία¹, ανεξαρτήτως του αν αγοράζουν ή όχι πράσινη ενέργεια. Συνεπώς, οι καταναλωτές δεν έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν ή να αρνούνται την αγορά ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, πράγμα το οποίο δεν συνάδει με τους κανόνες της απελευθερωμένης εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας σκοπός των οποίων είναι να προσφέρουν στους καταναλωτές πραγματική δυνατότητα επιλογής σε εύλογες και ανταγωνιστικές τιμές.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

¹ Σε αντίθεση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, *Preussen Elektra* ([Ανακοινωθέν Τύπου 10/01](#), στα γαλλικά). Στην υπόθεση αυτή, ο μηχανισμός προέβλεπε ότι η οικονομική επιβάρυνση κατανεμόταν μεταξύ των επιχειρήσεων προμήθειας και των ιδιωτικών φορέων εκμεταλλεύσεως των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582